

Tjeneren fra Rydemarken

Mange steder ude på landet, kalder man ikke folk ved deres døbenavn. William Nielsen, fra det sidste hus i Rydemarken under St. Frederikslund, var ingen undtagelse og blev aldrig kaldt andet end ”Tjeneren fra Rydemarken”, eller ”Tjenerens”.

**Foto af William Baldur Klespe Nielsen, født i Fakse 1896
Samt Lilla Laurine Chuls Nielsen, født i Norge 1895**

William og Lilla mødte hinanden og blev gift i København, hvor de den 1. januar 1936 åbnede "syge- og hvilehjemmet Eremia" på Hyltebjerg Allé i Vanløse. Inden da havde ejendommen fungeret som udlejningsejendom med to opgange med fire lejligheder i hver. Den blev i 1935 købt af sygeplejerske Lilla Nielsen og hendes mand William Nielsen, som startede op ret beskedent, men i løbet af få år havde de omdannet ejendommen til et plejehjem med plads til 22 beboere. I 1942 skiftede Eremia ejere, da forstander O.J. Olesen og frue overtog hjemmet og drev det frem til 1969, hvor Hyltebjerg Sogns Menighedspleje købte hjemmet og omdannede det til en selvejende institution "Plejehjemmet Eremia" med plads til 20 beboere. I marts 1978 indgik plejehjemmet driftsoverenskomst med Københavns Kommune. Den opsagde kommunen i 2000, og den sidste beboer forlod plejehjemmet i januar 2001. Vanløses ældste plejehjem var hermed nedlagt og den selvejende institutionsbestyrelse solgte bygningen til fonden Mette Marie hjemmene. Boets overskud indgik i en ny fond "Eremias Fond Vanløse", der blev stiftet i Vanløse i 2003

Foto af ”Syge- og hvilehjemmet Eremia”

Da William og Lilla afhænder plejehjemmet Eremia i 1942, flyttede de til Stenstrup på Vestsjælland. Det ligger mellem Lindebjerg og det Plessenske Overdrev, og i 1950 køber de et lille husmandssted i Rydemarken. Her fandt de fred og ro og en god ejendom, som de selv gik og satte i stand sammen med deres søn Eigil Nielsen. William elskede at gå og pusle med jorden og pylre om planterne. Han fortalte at han kunne koble helt af når han var hjemme i Rydemarken. Når han gik og rodede med alle de ting der nu er at arbejde med på et lille Landsted.

Foto af Rydemarken 2009

Foto af det sidste hus i Rydemarken 2009

Rydemarken er en lille grusvej, der løber langt ind i skoven med start fra Rydemarksvej. Her ligger 7 små husmandssteder i læ af Eickstedtslundskoven. Et lille hyggeligt område af Kindertoft.

William fortæller om sit liv i en lang artikel, skrevet af redaktør C.C. Andersen, i Sorø Amtstidende lørdag d. 29. oktober 1960.

William havde arbejdet mange forskellige steder i sit lange liv inden han slog sig til ro i Rydemarken. Han havde arbejdet på d'Angleterre og Palace og Marielyst i København under 1. Verdenskrig. ”Jeg var tjener i de helt fantastiske år, da gullasch-baronerne huserede. De ved, under den første Verdenskrig, da der blev tjent eventyrlige formuer, der som regel blev sat ligeså hurtigt overstyr. Hvor disse penge-folk dog kunne te sig. Jeg husker en stor fest, sådan en kreds havde holdt på et af de finere steder, og det var ligegyldigt hvad det kostede, bare det var dyrt. Midt under festen kom jeg til at se, at der under bordet hos én af d’herrer lå en pengeseddel. Jeg bukkede mig og tog den op og ville aflevere den til gullasch-manden. Han kastede eet blik på den og sagde så flot – stik den i lommen som findeløn. Det var en 500-kroneseddel og er det største beløb jeg nogensinde har fået i drikkepenge. Man havde egentlig ikke spor dårlig samvittighed ved at tage den” fortæller William som også har arbejdet på Storebæltsoverfarten i 16 – 17 år og Amerika-bådene (dengang Danmark havde den slags både).

Foto af Amerikabåden ”Frederik VIII” en vinterdag

William fortæller at han var med på mindst 40 ture med Amerikabådene, fortrinsvis ”Frederik VIII”. Det var dejlige tider, og det var næsten altid spændende gæster, man havde med at gøre. Folk der opstemte og forventningsfulde var på vej ud til en ny tilværelse, eller folk der var på vej hjem efter at have skabt sig lykke og fremgang i det fremmede og nu skulle hjem og berette om det. Amerikabåden ”Frederik VIII” endte sine dage som troppetransportskib under 2. Verdenskrig.

Da William flyttede til Rydemarken og faldt til ro med sit fritidslandbrug havde han et fuldtidsjob som tjener på Grand Café i Ringsted – lige overfor Sct. Bendts Kirke

Foto af postkort fra Grand Café i Ringsted

Han fortæller om den fred og ro og friske luft der er i Rydemarken, når han kommer træt hjem efter en lang arbejdsdag på 10 – 15 timer i restaurationslokaler. Han kører den daglige tur til arbejde på sin Vespa knallert.

Han fortæller om alle de mennesker han har serveret for, bl.a. Kong Frederik d. 9., som var en af de rareste mennesker at servere for. ”Kongen var uhyre elskværdig og et beskedent menneske, der gerne havde sin egen madpakke med. Det var en fornøjelse at betjene den mand, og man forstod at han var et stort menneske. Én af de gæster man husker, ikke fordi han var kongelig med drikkepenge eller sådan, men fordi han var som han var” citat William Baldur Klespe Nielsen . Redaktør C.C. Andersen som interviewede William, spurgte om han havde slæbt mange øl. Til dette svarede William: ” Åh, ja, det kunne blive ganske sjovt, hvis man satte sig hen og regnede ud, hvor mange tusinde kasser øl, man har slæbt hvor mange gange rundt om jorden, for det er græseligt, som man skal rende i mit fag. Der er vist ikke mange som tænker på, at en tjener nemt kan præstere at løbe en snes kilometer eller mere hver dag i et ganske almindeligt værtshus. Det bliver til noget i det lange løb. Det kan da godt ske, at det trods alt havde været mere festligt, om man havde tilbagelagt de uhyre strækninger på den direkte vej om jorden! Sikken masse, man havde fået at se.”

Redaktøren C.C. Andersen spørger også om William har mødt mange fine mennesker, hvortil William svarer: ”Hvad er fine mennesker, og hvem er de andre? Når først spritten kommer ind, så er der såmænd ikke særlig stor forskel på de såkaldte fine og de andre” William fortsætter med at forklare redaktøren om at brændevin er den bedste ”politurfjerner” man har til menneskeligt brug. ”Jeg skal love dem for, at jeg nogle gange i tidens løb, har gjort den erfaring, at det er rigtigt. Jeg har set folk fra de allerhøjeste og fineste kredse te sig eventyrligt sindssvagt da først de får nogen indenfor vesten. Så er det man skal være diskret. Diskretion er enhver tjeners fornemste dyd”.

Det er William og Lillas barnebarn Sonja som har fortalt denne historie. Sonja afslutter sin beretning om bedsteforældrene med at fortælle, at William senere fik en tobakskiosk på Bredgade 50 i Slagelse. Sonja havde en lejlighed bag kiosken, og hun hjalp til med at ekspedere kunderne. I dag bor Sonja på Færøerne.

Fakta:

Sorø Amtstidende var en dansk avis, der udkom på Vestsjælland fra 1815 til 1963. Den ophørte som selvstændig avis, da den sammen med Holbæk Amtstidende blev lagt sammen til Sjællands Tidende (i dag blot Sjællandske)